

Svar (29/5 98)

Forskningsministeren (Jan Trøjborg):

Teleklagenævnet anbefaler i sin afgørelse af 26. maj 1998 (vedlagt) (ikke optrykt her), at regeringen, i forbindelse med det lovgivningsarbejde der nu foregår i Folketinget på teleområdet, skal søge hjemmel til at fremme konkurrencen ved også at give de nye selskaber adgang til det »rå kobber«, det vil sige abonnentledningerne, som det i dag kun er Tele Danmark, der har adgang til.

Den opfordring har jeg tænkt mig at følge. Jeg har derfor inviteret de telepolitiske ordførere til et møde på onsdag den 3. juni. Her vil jeg komme med mit bud på en løsningsmodel i overensstemmelse med de fastlagte telepolitiske mål og principper.

Der ligger en telepolitisk aftale mellem regeringen og forligspartierne Venstre, Konservative og SF fra den 6. december 1995, og den er fortsat grundlaget for regeringens telepolitik. I den er beskrevet de mål og principper, som regeringen er gået efter. Disse mål er fortsat uændrede.

Spm. nr. S 436

Til finansministeren (15/5 98) af:

Peter Duetoft (CD):

»Vil ministeren oplyse, om ministeren finder det hensigtsmæssigt, at tjenestemandspensioner ikke kan udbetales til en efterlevende ægtefælle, hvis ægteskabet er indgået efter, at tjenestemanden er fyldt 65 år, selv om ægteskabet har haft en længere varighed, og vil ministeren redegøre for reglerne for udbetaling af arbejdsmarkedspensioner til efterlevende ægtefæller samt for udbetaling af pension til efterlevende ægtefæller til statsansatte i Tyskland?«

Begrundelse

Spørgeren finder det urimeligt, at et ægteskab indgået efter det fyldte 65 år og af en varighed på over 5 år, ikke kan ligestilles med ægteskaber indgået før det fyldte 65 år med hensyn til ægtefællers rettigheder til enkepension. Spørgeren finder det oplagt, at der sættes en tidsgrænse, hvor længe et ægteskab skal vare, før man

kan få udbetalt sin ægtefælles tjenestemandspension.

Svar (29/5 98)

Finansministeren (Mogens Lykketoft):

Tjenestemandspensionslovens betingelse om den afdøde tjenestemands alder på tidspunktet for ægteskabets indgåelse blev i 1993 hævet fra 60 år til 65 år.

Dermed blev tjenestemandspensionsordningen bragt på linie med tilsvarende krav i de fleste øvrige arbejdsmarkedspensionsordninger, hvor pensionsydelsernes størrelse blandt andet er afhængig af den indestående kapital og det samlede antal forsikringsbegivenheder i ordningen, herunder de dødsfald, der udløser en ægtefællepension.

En yderligere lempelse af den nævnte betingelse i tjenestemandspensionsordningen i tilfælde, hvor ægteskabet har været af en vis varighed, som ikke gælder i andre arbejdsmarkedspensionsordninger, kan ikke anses hensigtsmæssig.

Det kan nævnes, at der er gammel tradition for, at der i visse tilfælde kan ydes en mindre understøttelse i tilfælde, hvor ægteskabet enten er indgået efter pensioneringen eller efter aldersgrænsen for opnåelse af retten til ægtefællepension er overskredet, jf. tekstanmærkning nr. 53 til FL § 36.

For så vidt angår en redegørelse om reglerne for ægtefællepension i Tyskland, er det fornødent materiale ved at blive indhentet.

Jeg vender tilbage hertil, når dette foreligger.

Spm. nr. S 226

Til trafikministeren (20/4 98) af:

Lene Espersen (KF):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor en fordyrelse af de nordjyske motorveje på ca. 330 mio. kr. først bliver konstateret ved så stor forventet budgetoverskridelse og ikke på et tidligere tidspunkt, samt redegøre for hvor stor en del af denne budgetoverskridelse, der allerede er foretaget, vil ministeren redegøre for de enkelte elementer, der er årsag til budgetoverskridelsen, og hvilke alternativer – herunder besparelser – til den nuværende plan for udførelse af